

જરથોસ્તી બાળ બોધ.

ભાગ ૧ લો.

બનાવનાર,
આબેદ રતનજી દુરાતમજી કાંગા,

કિન્નમત એક આનો.

મુબઈ વરતમાન પરમ.

સને ૧૨૫૦ હિઆજદેજરદી.

સને ૧૮૮૧ હસબી.

અવરના-નેમા અહુરાઝ્મે મજદાઝ્મે.
અર્થ-—તમુઅ અહુરમજદને.



અવરના-અપાઉમ જરાથુશતર.
અર્થ-—ઝ્મે અશો જરથોશત.

દીખાયો.

—:૦:—

આ નાંહનું ચોપાંતીઉ કાહડવાની મતલબ એ જે હાલને સમે શધલી તરફથી જરથોશતી ખાળકોને ધરમતી કેળવણી આપવાની તથા તે પચીતર ધરમતી ખુમી શુધે તે સમજવવાની જોમ ભરી ઉલટ દે-ખાવાથી, અને હેવી ખુખી ભરી નેમ વીશે હમારી ધનતેજરી ધણાં વરથોતી ચાલુજ હોવાથી, આખરે તેવી ભલી નેમ સહર ધાવાનો વખત આવેલો નોંધને હમાને એક અથોરનાંત તરીકે ઉલટ થાઇ જેથી અવરતા તથા તેનાં અરથ અને તેનો ખુલાશો વી-ગરે નાંધલાં ખાલકોને સમજન પે હેવી ઢપના આકારમાં જુદા જુદા પોકોમાં એક કાપેલ દશગુરની મદતથી એની રચના કરીછે. હેની મુનશશી દરએક ઇશકોલોનાં માથતરે તથા મુતવલી ચાહેયોનાં હાથમાં

છે, અને તેને શાફ હમાએ આ પરથમ ભાગની
એકઠી નકલ હેવી શકુલોનાં માસતર વીગરે ખીજ
શકુલોનાં માલેક શાહેબા ઉપર તેવાની ખીદમતમાં
એટલા વાશતે માફલીઅ કે તે જોવાથી તેમની ખા-
તરી થાએ, અને એ પછે હમાએ ખીજ ત્રણ ભાગ
હેવીજ ધારણુપર ખતાવવા માંડયાછે, તે આ પેહલા
ભાગની પસંદગી પછે એક પછે એક હમા પરગટ
કરતા જવાની આશા રાખીએ છે. એ નાંદનુ
બેાપાંત્રીહ શકુલોમાં ચલાવવાથી એથી નીપજતા
પ્રાયદા જુજ મુદતમાં સરખે લેકોનાં જોવા
તથા જાણવામાં આવશે; અને તેવી રીતે, ધારેલું
પરીનાંમ પાર ઉતરેઆવી હું કમતરીનને સંધલી
મેહનતનો બદલો મલેલો સમજવામાં આવશે.

રોજ રૂ૧ મો માહા ૧૧ મો જિન૦ ૧૨૫૦ ઇસ્મિજદેજરદી
લા૦ દોઆગો મોબેદ રતનજી રૂશતમજી કાંગા.

જરથોસ્તી આળ ઓધ.

ભાગ ૧ લો.

પાઠ ૧ લો.

અ ઇ ઈ ઉ ઊ ર ઋ
ક ખ ગ ઘ ઘ ઇ જ
ઝ ઢ ઠ ડ ઢ ણ ત થ
દ ધ ન પ ફ બ ભ મ
ય ર લ વ શ ષ સ
હ ળ ક્ષ સ.

બ ના મે ઈ અ જ દે. દા
 દ ગ ર. દા દા ર અ હુ ર
 મ જ દ* પે ગ મ બ ર.
 જ ર થુ શ ત. ખો દા નો.
 પ સં દ કી ઘે લો. પે ગ મ
 બ ર* એ ક ખો દા ને મા
 ન વા નો ધ ર મ લા વ
 ના રો. હુ ની આં નાં લો કો
 ને બ રો મા ર ગ બ ત
 લા વ ના રો. તે ના રૂ હુ
 ઊ પ ર. હ જ ર આ રૂ
 શી ન. હો જો*

પાઠ ર જો.

મહા ગનેઆની* ઈતસાક્રવાલો*
અંધે જોહાંતનો* યેદા કરનાર*

બનાંમે ઇઅનદ.

બનાંમે ઇઅનદે. બખશાએનદેહુ. બખ
શાએશગરે. નેહુરબાંન. દાદગર. દાદાર
હુરમનદ.

અરથ.

યેદા કરનાર, મહાગનેઆની, ઈતસાક્રવાલો,
દઆહુ, આએ ફુનીઆમાં રોજી બખસનાર
અને તે જોહાંતમાં બેહુશત આપનાર. બોદાનાં
નાંમથી સરૂઆત કરૂ છઉ.

એની મતબબ એછે કે આપણે હરદમ બોદાતા-
લાનું નામ લેવું અને તે શાહુબને ઇઆદ કરવો. કે

તે આપણી મદદે પોહ્યાંચે. આપણાં ધરમને લગતી કોઈની ચોપડી, આપણે જોઈશું તો તેનાં મથાલાં ઉપર ઉપલા ખોલો ઝિંઝલે જોઈનાં નાંમ તેહની વખાંણુ શાયે લખેલું આપણને દેખાશે; તેમજ ધણે ટેકાંણે આપણી બંધનીની શરૂઆતમાં ઉપલા ખોલો પઢવામાં આવેછે, તેની મતલબ ઝિંજી છે કે કોઈની કાંમની શરૂઆત કરતાં પહેલાં જોઈતાલાનું નાંમ ઇઆદ કરવું અને તેહની વખાંણુ કરવી.

પાઠ ૩ જો.

| | |
|-----------|-----------|
| મોરાદમંદ* | ધર્મગુરૂ* |
| આએ ફુનીઆ* | મુકલેસ* |

આહુનવર.

ઈઅથા અહૂ વફરીઓ. અથા રતુશ.
અશાદચીદ હુઆ. વંધહેતુશ દજદા મનંધ

હો. શીઅઓથનનાંમ. અંધહેડુ શમજદાઈ.
ખશથરેમઆ. અહુરાહ્યા. ઇફમ દરેગુબી
ઓ. ૬૬૬. વાસતારેમ.

અરથ.

ઐમ હોરમજદ મોરાદમંદછે. તેમ ધરમગુરુ
સચાર્ધની મારફતે આએદુનીઆમાં હોરમજદને
વાસતેનાં કાંમોનો સારો વીચાર આપનારછે, જે
કાઈ મુકલેસોને પરવરસી આપશે, તે હોરમજદને
સાહેબી આપશે.

એની મતલબ એછે કે જોદાતાલા શબ્દલી શારી
ચાજોનો અને શારાં કાંમોનો આદેશમંદછે. અને
નેકીને ચાહનારછે. તેથી જે ચાજ અને કાંમોથી
જોદા રાજ થાએ તે આપણને કરવું જોઈએ.
અને જે દોષ ગરીબોની પરવરસી કરે, તે જોદાતા-
લાને એક કરી જાણનાર અને માંતનારછે.

અશેન વોહુ.

અશેન વોહુ. વહુશતેન અસતી. ડશતા
અસતી. ડશતા અહમાફ. હીઅદ અશાફ.
વહુશતાફ અશેન.

અરથ.

અશોઈ, સચાઈ એ અતી ઉતમ દોલતછે, જે
અતી ઉતમ સવાખને માટે સાચો છે, તેને સુખ
અને સુખ છે.

એની મતલબ એછે કે સચાઈ અને અશોઈ એ
શરેયી સરસ ચીજછે, અને જે કોઈ ધણાંજ સારાં
મુવાબનાં કાંમો કરવાને વાસતે સચાઈ રાખનાર છે,
તેને ધણું સુખ મળેછે, માંલુશને બધે જેહાંનનાં
સુખને વાસતે સચાઈ સરસ ચીજ છે.

પાઠ ૪ થો.

તુતેલો*

આજેજ*

તેતરીસ*

અમેશાસપદ*

નીરંગે આખેજર.

શેકસતેહ શેકસતેહ શએતાંન. અહુરેમન
ગજસતેહ. કારો કેરદાર. નરસદ ગજસ
તેહ. કારો કેરદાર. સીઓસે અમે
શાસપદ. દાદાર અહુરેમજદ. પીરોનગર
પાક. અશઓને અશેમ વોહુ ૧. (વાર
તરણ પદે*)

અર્થ.

શએતાંન તુતેલો અને આજેજ (ધાઓ). પુરા
એહરેનની કચ્છી અને કાંમ અને ગજસતેહની

કરતી અને કાંચ (મહુને) તહી યોહોયે. અને
તેતરીસ અમેશાસપંદ, અને કુતેહમંદ પાક દાદાર
હોરમજદ પવીતરાઈને વાસતે (માહારી મદદે
યોહોયે.)

એની મતલબ એછે કે આપણાં સરીર ઉપર
નીરંગ ચોપડવાથી ગલીચી દુર થાએ છે. અને
આપણાં તનને મક્કાઈ આવેછે. અને ગલીચી વધાર-
નાગં જુરા તતવ હોએછે તેથી તેઓને દુર કરવાનાં
હેતુથી, અને ઇઅજદ અમેશાસપંદને આપણી મદદે
બોલાવાના સખુનો બોલી, હાથને, માહનાંને, અને
પગને, નીરંગ ચોપડીએ છઠએ.

પાઠ ૫ મો.

પ્રાણો* રાખનાર* દોળખીઓ*

ઘાટકીઓ* પરીઓ*

નીરંગ કુસતી બાંધવાની.

અહુરમજદ ખોદાફ. અહુરેમન અવાદ
 શાંન. દુર અવાજ દાશતાર. જદ શેકસતેહ
 બાદ. અહુરેમન હીવાન. દરજાંન. જાદુ
 આન. દરવંદાંન. કીકાંન કરપાંન. સા
 સતારાંન. ગુનેહગારાંન. આશમોગાંન.
 વરવંદાંન. દુશ્મનોંન પરીઆંન. જદ
 શેકસતેહ બાદ*

અર્થ.

હોરમજદ સાહેબ, અહુરેમનને દેશે, દુર, અને

પાછો રાખનાર છે. તે (અહેરમન) મારેલો અને તુટેલો હોયો. અને અહેરમન, દેવો, દરજો, જાદુગરો, દોળખીઓ, સારૂ નહીં જોનારા, સારૂ નહીં સાંભલનારા, ઘાટકીઓ, ગુનેહગારો, ચુગલીઓ, દરવંદો, દુશમનો, અને પરીઓ, મારેલા અને તુટેલા હોજો*

૫૮.

દુશ્પાદશાહાંન અવાદશાંન બાદ. દુશ્મનોનાં રાત્રુહ બાદ. દુશ્મનોનાં અવાદશાંન બાદ*

અરથ.

પુરા પાદશાહો દરે થાઓ. અને દુશમનો આજેજ થાઓ. અને દુશમનો દરે થાઓ.

પત.

અહુરમજદ યોદાફ. અજ હમા ગુનાહ.
 પતેત પશ્ચેમાંનમ. અજ હરવસતીન. દુશ્
 મત. દુજહુખત. દુજવરેશત. મેમ પ ગેતી
 મનીદ. હમ ગોપ્ત. હમ કરદ. હમ
 જસન. હમ યુન યુદ એસતેદ. અજ
 આંન ગુનાહ. મનશની. ગવશની. કુનશ
 ની. તની રવાની. ગેતી મીનોઆની*

અરથ.

ઓ મહાગનેઆની સાહેબ. હું સધલા ગુના-
 હથી પસતાવો કરી દુર રેહું છઉં. અને મેં આએ
 દુનીઆંમે જે સધલા ખુરા વીચારો વમાશેઆ
 તથા ખુરા સખુનો યોલેઓ, અને ખુરાં કાંમે

કીધા તથા જોખી ખુદ મારાથી નીચજીક હોએ,
તે સઘસા ગુનાહને વીશે, માહારા વીચાર, વચન,
કરની, આએ ફુનીઆઈ બદન, અને જોખી
જાનને લગતી (ચાજો) વતે, પસતાવો કરી દુર
રેહું છઉં.

૫૧.

ગુણે અવાખશ. પશેમાંન પ સે ગવશની.
૫ પતેત હોમ*

અર્થ.

ઓ ઓઠા ! હું તરેદો વચનથી (ઇઆને
વીચાર, સખુન અને કરનીથી) પસતાવો કરું છઉં,
(માટે તું મને માફ કર.)

અવશતા.

ગણનઆથર અહુરેહમજદાડુ. તરોદ
દીતે. અંધહરે મદનીએડુશ. હદધીઆવ
રેશતાંન. હીઅદ વસના પ્રશોતેનમ †
અશેમવોહૂ ૧) ઈઅથા અહૂ વદરીએ ૨)
અશેમ વોહુ. ૧)

અરથ.

હોમજદની ખુશી. અને ધનામીનોને ધી
કાર. એ વાજબી કાંમ કરનારાઓની અતી
ઉતમ ઈછાછે.

એની મતલબ એછે કે કુશતી ખાંધવી, એ
આદતાલાની બંદગી અને પ્રમાંનબરદારીનો કમર-
બંદછે. તે ખાંધતી વખતે મધલા બુરાઓનો ધીકાર
કર્યો. અને આપણથી થાએલી બુલની માફી આ-
દતાલા પાશે માંગવી. આપણે આદતાલાને ખુશી
કરવાને વામતે, કુશતી ખાંધીએચ.

† જો “મતએમ” બાલ પઠાએ તો અશેમ
અશેમ વોહૂ પઠાએ.

પાઠ ૬ ઠો.

જરથોશતી* મશાદુર* થાએલી*
કપ્પુલ* ક૩છેઉ*

જરા મે અવંધેહુ મજદ.

જરા મે અવંધેહુ મજદ. મજદઈઅસા
નો અહમી. મજદઈઅસાનો જરથુશતરે
શ ૫૨વરાને. આસતુતસચા. ૫૨વરેતસ
ચા. આસતુઈએ હુમતેમ મનો. આસ
તુઈએ હુખતેમ વચો. આસતુઈએ હવ
રથતેમ શીઅઆથનેમ*

અરથ.

આ હોરંમજદ, તું માહારી મદદે પોહોચ, હું
જાદાને માંનનારો છઉં. હું જરથોશતી, જાદાને
માંનનારો છઉં. મશાદુર થાએલી અને પસંદ
થાએલી (દીનને) હું કપ્પુલ ક૩ છઉં, અને ભ-

લા મનનાં વીચારથી વખાનું છેડે. તથા નેક
સખુનો યોલવાથી વખાનું છેડે. તથા નેક
કાંમો કરવાથી વખાનું કરું છેડે.

અવશતા.

આસતુઈએ દએનાંમ (વંધુડીમ) મા
જદઈઅસનીમ. ૫રસપાઈઅઓપેદરાંમ.
નેદા સજાઈયેશેમ. ખએતવદથાંમ અશ
ઓનીમ. ઇઆ હાઈતેનાંમઆ. યુશીએઈ
નતેનાંમઆ. મજેશતાઆ. † વહેશતાઆ.
સરએશતાઆ. ઇઆ અહૂઈરેશ. જરથુ
શતરેશ. અહુરાઈ મજદાઈ. વીસપા વો
હૂએનહુમી. અએશાઅસતી દએનઈઆડ
માજદઈઅસનોઈશ. આસતુઈતેશ. અશે
મ વોહૂ. ૧)

અરથ.

મજદીઅસની દીન કે જે હોરમજદી જરતો-

શતી (૩) ને હાલમાં છે, અને હવે પછી થાશે, તે ૨ શતી દીનો કરતાં મોટોટી, ભલી, અને સરમ છે. જે લઝાઈઆને નાખુદ કરનારી, જે હ-ધીઆરો છોડવનારી, જે ભાઈબંધી ધરાવનારી, દીન અશો છે. તેહને વખાનું છેઉં. આએ સઘણું મુખ્ય હોમરજદથી છે. હેવું હું રાહગુચ. મજદોઅસની દીનની આએ મુજબ દરએક ફેકાણે વખાનું થાઓ.

ઉપલા અશવતા કુશતી બાંધી રેહા પછી પઢવાંમાં આવે છે, એની મતલબ એ છે કે કુશતી બાંધનાર કુશુલ કરેઅ કે. હું એક જોદાને માંનવાનો જે જરથો-શતી ધરમ છે, તે ધરમવાલો હું છેઉ. જે ધરમ વ-ખણાએલો છે. તે ધરમને પસંદ કરું છું. જે ધરમ જોદા અને જરથોશત સાથે સંબંધ રાખના-રો છે. તેની હું વખાનું કરૂં છું. દુનીઆમાં બીજા ધરમો છે, અને હવે પછી થાશે, તે સઘલામાં સરમ જે એ ધરમ છે. તેહને હું કબુલ કરૂં છું. અને માહારા અંતકરણથી તારીફ કરૂં છું, એ ધરમ કળઆ ફેસાદ દુર કરનારો છે અને સુલેહ સમપજ વધારનારો છે.

પાઠ ૭ મો.

પાસખાંતી* કીના* માહારાઓ*

પરવરેશ* બહુમન* સંભાલ*

કેમ ના મજદા.

અવસતા.

કેમ ના મજદા. મવફતે પાઈઊમ
 દદાદ. હઈઅદ મા દરેગવાડુ. દીદરેશતા
 અએનઅધેહ. અનઈએમ થવહુ'નાદ.
 આથરસાયા મનઅધહસાયા ઈઅઈઆડુ
 શીઅએથનાફશ. અશેમ થરએશતા
 અહુરા. તાંમ નોફદાંસતવાંમ. દએનઈ
 આફ પ્રાવઓઆ.

અરથ.

જારે દરવંદો (મહારી ઉપર) કીના લેવાને
 હીમત કરે. તારે ઓ હોરમજદ મને તથા મા-

હારાઓને વાસતે કાણ નર પાસખાંની આપશે.
 ઓ હોરમજદ તું સેવાએ (ખીજો કાણ આપશે)
 તારો આતશ અને બહુમનછે તેઓનાં કાંમોથી
 હું અશોઈની પરવરશ કરૂં, તે દીનનો બોળોરગ
 હોકમ મહુને કહે.

અવરતા.

કે વેરેથરેમ જાયવા. પોદ સેઅંગહા
 ઇઓદ હુનતી. એથરા ખોદ દાંમ અહ
 બેશ રતુમ ચીજદી. અદ હોદ વોહુ રાર
 ઓશો જનતુ મનઅંગહા. મજદા અહુમા
 દ ઇઅહુમાદ. વશી કહુમાદચીદ.

અરથ.

કાણ કૃતમંદી સાથે (બુરાઓને) મારનાર અને
 (ભલાઓની) શાંભાલ રાખનાર છે કે જે જાહેરીથી
 બંધે જેહાંનમાં માહારી સરદારી તથા હોકમને

કપ્પલ રાખે અને એ પરમાંણે નેક નઈઅતથી
સરેરા તેહને ધોહાયે ઇઆને ખશારત કરે, જ્યથી
હોરમજની મોરાદ હુરેક ચીજની દરએકને ધોયે.

અવસતા.

પાત-નો દએશોઅનતદ. પફરે મજદાડ
સાય. આરમ તેશય રાપેઅનત. નસે દ
એવો-દરખશ. નસે દએવો-એથરે. નસે
દએવો-પરકરશતે. નસે દએવો-પરદાફતે.
અપ દરખશ નસે. અપ દરખશ દવાર.
અપ દરખશ વીનસે. અપાખદર અપ--
નસીએહુ. મામરેઅનઅફનીશ. ગએથાડ
અસતવફતીશ અશહુ. નેમરાયા ઇઆ
આરમફનેશ ઇજાયા. અશેમ વોહૂ. ૧)

અરથ.

ઓ હોરમજ અને સપનદારમદ, આજર
દેનારાથી હુમારી સંભાલ કરો, ઓ દીવ દરૂજ
નેસત થા, દીવનાં તોખમ નેસત થા, દીવનાં

વાવેલાં તોખમ નેસત થા, દેવતાં આપેલાં ને-
સત થા, ઐા દરૂજ પાછો નેસત થા, ઐા દરૂજ
પાછો નાહાશ, ઐા દરૂજ પાછો જલદી નેસત
થા, અને આવાખતરની તરફ પાછો નેસત થા,
જેથી હાડમંદ પવીતર દુનીઆંતે ખરાખ કરી
શકે નહી. જે વધારે કરનાર સપંનદારમંદછે
તેહેને નેમાજ હોજો.

એની મતલબ એછે કે જરથોશ્ત પોતે ખાદા
તાલા પાશે મદદ માંગેછે અને ખાલેછે કે જારે ખુ-
રાઓ માહારી ઉપર કીનો લેવા આવે તારે માહારી
અને માહારા શાથીઓની સંબાલ તું વગર ખીજો
કોઇ કરનાર નથી. એવું ખાલીને તે સંઘલા ખુરાઓની
ઉપર ધીકાર નાખેછે અને કહેછે કે તમે સંઘલા
ખુરાઓ હોઆંથી દુર જાઓ અને નાખુદ થાઓ.
હવે એ કલાંમે જેવારે આપણે કુશલી બાંધવાની
આગમચ પહોએચ તારે આપણેખી તેવા સંઘલા
ખુરાઓનો ધીકાર કરીએ છેઘએ, અને પછી કુશલી
બાંધીએ છેઘએ.

પાઠ ૮ મો.

પાંચે ગેહ જુદી જુદી પઠવાની.

હાવન* સરદાર* પવીતરાઈ* વખત*
છજેશને* નીઆએશ* વખાન* પસંદ*

હાવન ગેહ.

અવસતા.

હાવનેએ અશએને અશહે રથવે. ઈઅ
સનાદય. વહુમાદય. ખશનએથરાદય. ૫
રસાતઈઅએય. સાવઅંધેહએ વીસોઆ
દય. અશએને અશહે રથવે. ઈઅસના
દય. વહુમાદય. ખશનએથરાદય. ૫
સાસાતઈઅએય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક હાવનને માટે ઈજી-
શને, નીઆએશ, ખુશી અને વખાન કરવાને

તથા પવિતરાઈનાં સરદાર પાક “સાવનગ” અને
વીશીઅ (નામનાં કુરેશતાઓ) ને માટે ઈજ્જશને;
નીઆએશ, ખુશી અને વખાન કરવાને પસંદ
કરું—

રખીથવેન ગેહુ.

અવસતા.

રખીથવેનાઈ અશએને અશહે રથવે.
ઈઅસનાઈય. વહીમાઈય. ખશનએથરાઈ
ય. પ્રસસતઈઅએય. પ્રાદદ—પ્રશવે
જનતુમાઈય. અશએને અશહે રથવે.
ઈઅસનાઈય. વહીમાહય. ખશનએથરા
ઈય. પ્રસસતઈઅએય.

અરથ.

પવિતરાઈના વખત પાક રખીથવનને માટે ઈજ્જ
શને, નોઆએશ, ખુશી અને વખાન કરવાને
તથા પવિતરાઈના સરદાર પાક વરધી કરનાર
“કુશવ” અને “જંતુ” (નામના કુરેશતાઓ)

ને માટે ઇજ્જશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વ
ખાંન કરવાને પસંદ કરું.

ગુજરન ગેહ.

અવસતા.

ગુજઈએફરફનાફ અશએને અશહે ૨
થવે. ઇઅસનાફય. વહુંમાફય. ખશનઓ
થરાફય. ૫રસરાતઈઅએય. ૫રાફફ—વીરા
ફ દખીગુમાફય. અશએને અશહે ૨થવે.
ઈઅસનાફય. વહુંમાફય. ખશનઓથરા
ફય. ૫રસરાતઈઅએય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક ગુજરનને માટે ઇ
જ્જશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વખાંન કરવા
ને તથા પવીતરાઈનાં સરદાર પાક વરધી કરનારે
“વીર” અને “દખીગુમ” (નાંમનાં ફરેશતાઓ)
ને માટે ઇજ્જશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વ
ખાંન કરવાને પસંદ કરું.

અફવેસરૂથરેમ ગેહું.

અવસતા.

અફવેસરૂથરેમાફ અફમેગઈઆફ અશ
એને અશહે રથવે. ઈઅસનાફય. વહું
માફય. ખશનએથરાફય. ૫રસસતઈઅ
એય. ૫રાદદ-વીસપાંમ હુજઈઆફતેએ
જરથુશતરેતેમાફય. અશએને અશહે
રથવે. ઈઅસનાફય વહુંમાફય. ખશનએ
થરાફય. ૫રસસતઈઅએય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક અફવેસરૂથરેમ અ-
ફમેગઈએને માટે ઈજીશને, નીઆએશ, ખુશી,
અને વખાંત કરવાને તથા પવીતરાઈનાં સરદાર
પાક તમામ વર્ધી કરનાર “હુજઆઈતે” અને
જરથુશતરે તુમ (નામનાં ફરેશતાઓ) ને માટે
ઈજીશને, નીઆએશ, ખુશી, અને વખાંત કર-
વાને પસંદ કરે.

પ્રશાંતેન ગોહ.

અવશતા.

પ્રશાંતેનાર અશઓને અશહું રથવે. ઈ
અસાનારય. વહુંમારય. ખશનઓથરા
ય. પ્રસાસતઈઅઓય. બેરેજઈઆર ન
માનઈઆરય. અશઓને અશહું રથવે.
ઈઅસાનારય. વહુંમારય. ખશનઓથરા
રય. પ્રસાસતઈઅઓય.

અરથ.

પવીતરાઈનાં વખત પાક પ્રશાંતેને માટે ઈજી
રાને નીઆઓશ, ખુશી, અને વખાંત કરવાને
તથા પવીતરાઈનાં સરદાર પાક “બેરેજ”
અને “નમાનય” (નાંમનાં ક્રેશતાઓ) ને માટે
ઈજીશને, નીઆઓશ, ખુશી અને વખાંત કર-
વાને પસંદ કરું.

ગોહ ઓટલે વખત આપણાં ધરમ પરમાંણે દાહાડો
અને રાત મલી પાંચ વખત મુકરર કરેલાછે અને

એ દરમિયાન વખતની ઉપર એક પ્રશ્ન .
 દાખલ થઈ જાય છે અને તે દરમિયાન પ્રશ્નતાના
 હપતો દાખલ થઈ જાય છે અને તે પ્રશ્નતાઓને
 મુકરર કરેલા છે તેઓ પોત પોતાનાં વખતની સંબંધ
 રાખનારા છે તેથી આપણે જે વખતે જાણની બં-
 દગી કરીએ છીએ, તે વખતે તે વખતનાં ઉપરી પ્રશ્ન-
 તાની ધ્યાન કરીએ છીએ. તેની મતલબ એક તે કોઈ
 વખતે બંદગી કરી તે જણાવે.

પાઠ ૯ મો.

શીક્ષતે દાદાર.

નીરજન નીરઆકાર મીનો શાહુબ જે
 નહી જનમેલો નહી આકારવાલો બલકલ નુર તે
 નહી કોઈનો આધાર જગત કરના જે,
 વચતીની હથતી કરનાર પેહલો બાપ તે.

